

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ЄДИНИЙ ПОДАТОК.

1. Платники єдиного податку

Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку :

1) перша група - фізичні особи-підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та /або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;

2) друга група - фізичні особи-підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що відповідають сукупності таких критеріїв:

не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
обсяг доходу не перевищує 1500000 гривень.

Дія цього підпункту не поширюється на фізичних осіб-підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння. Такі фізичні особи-підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи.

3) третя група - фізичні особи-підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи-суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 5000000 гривень;

4) четверта група - сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків.

При розрахунку загальної кількості осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку - фізичною особою, не враховуються наймані працівники, які перебувають у відпустці у

зв'язку з вагітністю і пологами та у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею передбаченого законодавством віку, а також працівники, призвані на військову службу під час мобілізації, на особливий період.

При розрахунку середньооблікової кількості працівників застосовується визначення Податкового кодексу України зі змінами та доповненнями.

2. Не можуть бути платниками єдиного податку суб'єкти господарювання, які визначені пунктом 291.5 та 291.5¹ статті 291 Податкового кодексу України зі змінами та доповненнями.

3. Ставки єдиного податку.

3.1 Ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - прожитковий мінімум), другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

3.2. Фіксовані ставки єдиного податку встановлюються для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:

1) для першої групи платників єдиного податку:
- 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового року.

2) для другої групи платників єдиного податку:
- 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, для всіх видів діяльності.

3.3. Відсоткові ставки єдиного податку для платників єдиного податку для третьої групи встановлюються у розмірах:

- 1) 3 відсотки доходу - у разі сплати податку на додану вартість згідно з Податковим кодексом;
- 2) 5 відсотків доходу - у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Ставки єдиного податку для четвертої групи платників єдиного податку встановлюються у відповідності до норм Податкового кодексу України.

Для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння, ставка єдиного податку встановлюється у розмірі, визначеному підпунктом 2 пункту 293.3 статті 293 Податкового кодексу України.

3.4. У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп кількох видів господарської діяльності застосовується максимальний

розмір ставки єдиного податку, встановлений для таких видів господарської діяльності.

3.5 У разі здійснення платниками єдиного податку першої і другої груп господарської діяльності на територіях більш як однієї сільської, селищної або міської ради застосовується максимальний розмір ставки єдиного податку, встановлений статтею 293 Податкового кодексу України зі змінами та доповненнями для відповідної групи таких платників єдиного податку.

4. Податковим (звітним) період для платників єдиного податку першої, другої та четвертої груп є календарний рік, для платників єдиного податку третьої групи є календарний квартал, що визначено статтею 294 Податкового кодексу України зі змінами та доповненнями.

5. Порядок нарахування та строки сплати єдиного податку визначаються статтею 295 Податкового кодексу України зі змінами та доповненнями.

6. Ведення обліку, складання звітності платниками єдиного податку визначаються статтею 296 Податкового кодексу України зі змінами та доповненнями.

7. Особливості нарахування сплати та подання звітності з окремих податків і зборів платниками єдиного податку, їх відповідальність визначаються згідно зі статтями 297, 300 Податкового кодексу України зі змінами та доповненнями.

Інші питання щодо застосування спрощеної системи оподаткування, які не врегульовані даним розділом, вирішуються відповідно до норм, встановлених Податковим кодексом України.

Секретар ради

А. Є. Глушко

ПОЛОЖЕННЯ про збір за місця для паркування транспортних засобів

1. Платники збору

1.1. Платниками збору є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи - підприємці, які згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, організовують та проводять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках.

1.2. Перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, в якому зазначаються їх місцезнаходження, загальна площа, технічне облаштування, кількість місць для паркування транспортних засобів, затверджується рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, про встановлення збору.

Таке рішення разом з переліком осіб, які уповноважені організовувати та провадити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів, надається виконавчим органом сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, контролюючому органу в порядку, встановленому розділом I цього Кодексу.

2. Об'єкт і база оподаткування збором

2.1. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, яка згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, за винятком площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених статтею 30 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

2.2. Базою оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

3. Ставки збору

3.1. Ставки збору встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі 0,05 відсотка мінімальної заробітної плати, установлені законом на 1 січня податкового (звітного) року.

3.2. При визначенні ставки збору сільські, селищні, міські ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, враховують місцезнаходження спеціально відведених місць для паркування транспортних засобів, площу спеціально відведеного місця, кількість місць для паркування транспортних засобів, спосіб поставлення транспортних засобів на стоянку, режим роботи та їх заповнюваність.

4. Особливості встановлення збору

4.1. Ставка збору та порядок сплати збору до бюджету встановлюються відповідною сільською, селищною, міською радою або радою об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад.

5. Порядок обчислення та строки сплати збору

5.1. Сума збору за місця для паркування транспортних засобів, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, сплачується щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк, за місцезнаходженням об'єкта оподаткування.

5.2. Платник збору, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що провадить діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на земельній ділянці не за місцем реєстрації такого платника збору, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як платника збору у контролюючому органі за місцезнаходженням земельної ділянки.

5.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

Секретар ради

А. Є. Глушко

**Положення про туристичний збір на території
Лужанської сільської ради на 2020 рік**

1. Загальні положення

1.1. Положення про туристичний збір у на території Лужанської сільської ради (далі – Положення) розроблено на підставі ст. 268 Податкового кодексу України № 2755-VI від 02.12.2010 року зі змінами та доповненнями, Закону України “Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів від 23.11.2018 року № 2628-VIII, Бюджетного кодексу України, п.24 ч.1 ст.26, ч.1 ст.59, ч.1 ст.69 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” № 280/97- ВР від 21.05.1997р. зі змінами та доповненнями та визначає порядок справляння туристичного збору на території населеного пункту.

Це Положення є обов’язковим до виконання юридичними та фізичними особами на території Лужанської сільської ради Рахівського району Закарпатської області.

1.2. Внутрішній туризм для цілей розділу XII “Податок на майно” Податкового кодексу України - переміщення в межах території України громадян України та/або осіб, які постійно проживають на території України, в пізнавальних, професійно-ділових чи інших цілях.

В’їзний туризм для цілей розділу XII “Податок на майно” Податкового кодексу України - прибуття на територію України та/або переміщення в межах території України осіб, які постійно не проживають на території України, в пізнавальних, професійно-ділових чи інших цілях.

1.3. Туристичний збір – це місцевий збір, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету.

2. Платники збору

2.1. Платниками збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію адміністративно-територіальної одиниці, на якій діє рішення Лужанської сільської ради про встановлення туристичного збору, та тимчасово розміщуються у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом 5.1 пункту 5 цього Положення.

2.2. Платниками збору не можуть бути особи, які:

а) постійно проживають, у тому числі на умовах договорів найму, у селі Луг Рахівського району;

б) особи визначені підпунктом “в” підпункту 14.1.213 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України, які прибули у відрядження або тимчасово розміщуються у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом “б” підпунктом 5.1 пункту 5 цього Положення, що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;

в) інваліди, діти-інваліди та особи, що супроводжують інвалідів І групи або дітей-інвалідів (не більше одного супроводжуючого);

г) ветерани війни;

г) учасники ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;

д) особи, які прибули за путівками (курсівками) на лікування, оздоровлення, реабілітацію до лікувально-профілактичних, фізкультурно-оздоровчих та санаторно-курортних закладів, що мають ліцензію на медичну практику та акредитацію центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я;

е) діти віком до 18 років;

є) дитячі лікувально-профілактичні, фізкультурно-оздоровчі та санаторно-курортні заклади;

ж) члени сім'ї фізичної особи першого та/або другого ступеню споріднення, визначені відповідно до підпункту 14.1.263 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України, які тимчасово розміщуються такою фізичною особою у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом “б” підпунктом 5.1 пункту 5 цього Положення, що належать їй на праві власності або на праві користування за договором найму.

3. Ставка збору

3.1. Ставка туристичного збору встановлюється за кожну добу тимчасового розміщення особи у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом 5.1 пункту 5 цього Положення, у розмірі 0,3 відсотки - для внутрішнього туризму та 1,0 відсоток - для в'їзного туризму від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, для однієї особи за одну добу тимчасового розміщення.

4. База справляння збору

4.1. Базою справляння збору є загальна кількість днів тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом 5.1 пункту 5 цього Положення.

5. Податкові агенти та місця проживання (ночівлі)

5.1. Справляння збору може здійснюватися з тимчасового розміщення у таких місцях проживання (ночівлі):

а) готелі, кемпінги, мотелі, гуртожитки для приїжджих, хостели, будинки відпочинку, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, пансіонати та інші заклади готельного типу, санаторно-курортні заклади;

б) житловий будинок, прибудова до житлового будинку, квартира, котедж, кімната, садовий будинок, дачний будинок, будь-які інші об'єкти, що використовуються для тимчасового проживання (ночівлі).

5.2. Справляння збору може здійснюватися такими податковими агентами:

а) юридичними особами, філіями, відділеннями, іншими відокремленими підрозділами юридичних осіб згідно з підпунктом 7.2 пункту 7 цього Положення, фізичними особами - підприємцями, які надають послуги з тимчасового розміщення осіб у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом 5.1 пункту 5 цього Положення;

б) квартирно-посередницькими організаціями, які направляють неорганізованих осіб з метою їх тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом "б" підпункту 5.1 пункту 5 цього Положення, що належать фізичним особам на праві власності або на праві користування за договором найму;

в) юридичними особами, які уповноважуються Лужанською сільською радою, справляти збір на умовах договору, укладеного з відповідною радою.

Перелік податкових агентів та інформація про них розміщуються та оприлюднюються на інформаційних стендах сільської ради.

6. Особливості справляння збору

6.1. Платники збору сплачують суму збору авансовим внеском перед тимчасовим розміщенням у місцях проживання (ночівлі) податковим агентам, які справляють збір за ставками, у місцях справляння збору та з дотриманням інших вимог, визначених рішенням Лужанської сільської ради.

За один і той самий період перебування платника збору на території однієї адміністративно-територіальної одиниці, на якій встановлено туристичний збір, повторне справляння збору, вже сплаченого таким платником збору, не допускається.

6.2. Особа здійснює тимчасове розміщення платника збору у місцях проживання (ночівлі), що належать такій особі на праві власності або на праві користування, виключно за наявності у платника збору документа, що підтверджує сплату ним туристичного збору відповідно до Податкового кодексу України та рішення лужанської сільської ради.

6.3. У разі дострокового залишення особою, яка сплатила туристичний збір, території адміністративно-територіальної одиниці, на якій встановлено туристичний збір, сума надмірно сплаченого збору підлягає поверненню такій особі у встановленому Податковим кодексом України порядку.

7. Порядок сплати збору

7.1. Податкові агенти сплачують збір за своїм місцезнаходженням щоквартально, у визначений для квартального звітного (податкового) періоду строк та відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал, або авансовими внесками до 30 числа (включно) кожного місяця (у лютому - до 28 (29) включно) на підставі рішення Лужанської сільської ради.

Податкові агенти, які сплачують збір авансовими внесками, відображають у податковій декларації за звітний (податковий) квартал суми нарахованих щомісячних авансових внесків. При цьому остаточна сума збору, обчислена відповідно до податкової декларації за звітний (податковий) квартал (з урахуванням фактично внесених авансових платежів), сплачується такими податковими агентами у строки, визначені для квартального звітного (податкового) періоду.

7.2. Податковий агент, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що надає послуги з тимчасового розміщення у місцях проживання (ночівлі) не за місцем реєстрації такого податкового агента зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як податкового агента туристичного збору в органі державної податкової служби за місцезнаходженням підрозділу.

7.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

8. Податковий обов'язок

8.1. Податковим обов'язком визначається обов'язок платника сплатити суму податку в порядку і строки, визначені Податковим кодексом України та цим Положенням.

8.2. Податковий обов'язок виникає у платника за кожним податком і збором.

8.3. Податковим обов'язком є безумовним і першочерговим стосовно інших неподаткових обов'язків платника податків, крім випадків передбачених Податковим кодексом України.

8.4. Виконання податкового обов'язку може здійснюватися платником податку самостійно або за допомогою свого представника чи податкового агента.

8.5. Відповідальність за невиконання або неналежне виконання податкового обов'язку несе платник податку, крім випадку, визначених Податковим кодексом України.

9. Контроль

9.1. Контроль за дотриманням вимог податкового законодавства у частині справляння туристичного збору здійснює Головне управління ДФС у Закарпатській області.

Секретар ради

А. Глушко